

Изповед на една благодарна баба

Написано от ivailo

Понеделник, 19 Януари 2015 02:05

Имам си едно внуче, което гледам с труд и мъка. Няма баща, а майка му е с тежки психични проблеми и е все по специализирани болници. Живея сама с моето внуче - Краси. С него храним домашните животни, с него гледаме зеленчуковата градина, за да се прехранваме. С него делим коричките хляб. Но бяхме щастливи.

Той е ученик в СОУ "Св. св. Кирил и Методий"-Видин. Няма приятели - срам го е от своя живот. Расте дребен и слабичък, макар че е в единадесети клас.

През есента на миналата година ни сполетя беда. Разболя се тежко, болестта му се задълбочаваше. Детето ми щеше да си отиде. Но се намериха добри хора. Загрижиха се за Краси. Неотлъчно до него беше училищният фелдшер - Евгени. Изпрати го във видинската болница, където го лекуваше д-р Филипков. Безкрайно благодаря на двамата за проявения професионализъм и човечност.

// Но болестта не си отиваше. Наложиха се Краси да се лекува в София. А аз нямах пари. И пак срещнах добри хора. Класната ръководителка на внука ми - Румяна Йорданова - организира учителите от училището, които събраха пари, за да ни помогнат. А директорът -Любомир Миланов - все повтаряше: "Краси, ние сме с теб! Всичко ще се оправи!"

И бяха до него - с добри думи, с финансова подкрепа, с лекарска помощ. Затова им благодаря. Свеждам глава пред човечността им. Прекланям се пред отворените им за нашата болка сърца.

Целият училищен колектив заживя с проблемите на Краси. В борбата за здравето му се включи и семейството на учителката Ани Илиева. Синът ѝ - Янко, разбрал за нашата орис, също дари средства да ни подпомогне.

Изповед на една благодарна баба

Написано от ivailo

Понеделник, 19 Януари 2015 02:05

На 13 декември 2014 година Краси имаше рожден ден. Получи щедри подаръци от съучениците си. Нямахме по-щастлив от него тогава. Радваше го вниманието на другарите му. Чувстваше, че те го обичат и ценят.

На всички вас, мили хора, и аз, и Краси от сърце благодарим за милосърдието. Вие ми дарихте надежда и увереност, че все още има доброта.

Сега Краси се оправя. Два месеца е в болницата "Св. Иван Рилски" в София. Лекарите там са истински вълшебници и сториха срещу Коледа чудо - върнаха на Краси здравето, а на мен кураж да живея.

За тези добрини - благодаря. Благодаря на учителите и учениците от СОУ "Св. св. Кирил и Методий" - Видин, на техните родители, на лекарите, на всички, които ни подкрепиха. Желая им от сърце здраве, радост вкъщи и късмет в живота. Нека Бог възнагради добрината им.

Благодарната баба на Краси

Вестник Видин Брой 2 12-14 януари 2015 г.